

τὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος, ψαλλομένη εἰς πᾶσαν ἀνάγκην δεινῶν, ἐπιρθείας καὶ λοιμοῦ, καὶ τοῦ Ἐγκωμίου πρὸς τὸν Ἅγιον ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὰ πρὸς τοῦ ἁγίου δειχθέντα θαύματα. Βιέννη 1797. Παρὰ Μαρκίδων Πούλιου. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τὸν Ἄριθ (144) τοῦ Καταλόγου τούτου. Ἄγνωσθ δὲ τὴν χρονολογίαν τῆς Β. ἐκδόσεως μὴ τυχούσης εἰς χεῖρας μου.

(351) — Εὐχαὶ τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Εὐχολογίου ἀπαραλλάκτως ἐκβληθεῖσαι, ὡς νῦν πρῶτον μετ' ἐπιμελείας ἀπάσης τυπωθεῖσαι, εἰς εὐμεταχειρεστέραν χρῆσιν τῶν ἐν πάσαις ταῖς ἁγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις εὐλαβεστάτων ἱερέων σκέψει τε καὶ πρατροπῇ τοῦ μακαριωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, κυρίου Χρυσάνθου ἀφῆζ'. Ἐνετίησιν 1797. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(352) — Ἀδὰμ Ζορνικαβίου Βορούτσου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς· πραγματεία Θεολογικαὶ ἐννέα καὶ δέκα, ἐκ τῆς Λανιτίδος φωνῆς μεταφραθεῖται, καὶ τισιν ἐπισημειώσεσι διατυκασθεῖται καὶ Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ κεφάλαια συλλογιστικὰ πενήτηντα ἐπτὰ πρὸς Λατίνους, ἄχρι τοῦ νῦν ἀνέκδοτα. Καὶ Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως ἀπάντησις πρὸς Σωφρόνιον Ποκζάσκι, Ῥέκτορα τῆς ἐν Κιαιβίῳ Σχολῆς, τὸν ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας Ἡγούμενον χρηματίσαντα. Ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς ἐν Πετρούπολει Ἀυτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Ἐν ἔτει 1797. Τομ. 2 εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστῆς καὶ ἐκδότης τοῦ θεολογικοῦ συγγράμματος τούτου εἶναι ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις ὅστις τὸ ἐξέδωκε πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐνησχολεῖτο καὶ εἰς τὴν μετάφρασιν θεολογικῶν πονημάτων καὶ ὄχι μόνον κοσμικῶν, ὡς ἐκήρυττον εἰ ἔχθροί του μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς μεταφράσεώς του τῆς Διαιτιάδος τοῦ